

TRIBUNALUL POPORULUI

În 5 iunie 1945, Tribunalul Poporului condamna un grup de 14 jurnaliști considerați a fi dușmani ai Uniunii Sovietice. Scopul real al procesului era de a-i elimina pe cei care se opuneau regimului comunist și de a desființa ziarele care promovau politica acestora.

Procesul a început pe 31 mai 1945 și, după numai șase zile, în 5 iunie, s-a pronunțat sentința. Printre cei condamnați s-au aflat Pamfil Șeicaru, directorul cotidianului *Curentul*, condamnat la pedeapsa cu moartea, dar și Stelian Popescu, directorul cotidianului *Universul*, condamnat la „detențiune grea pe viață“.

După Revoluția din 1989, în 8 mai 1995, Curtea Supremă de Justiție a revizuit sentința, admitând un recurs în anulare formulat de procurorul general.

În propaganda lui împotriva Antenei 3 și a lui Dan Voiculescu din perioada 2012-2013, Traian Băsescu a folosit aceleași practici la care apelase și propaganda sovietică în timpul procesului jurnaliștilor din 1945.

Similitudinile între discursul propagandei staliniste și cel al propagandei băsiste sunt șocante. În ambele regăsim pentru jurnaliștii care se opun puterii apelative de genul „vipere“ și „călăi“, aceștia fiind acuzați că sunt „mercenari“ și „slugi ale intereselor patronilor“. Ziariștii „onești și democrați“ ai propagandei băsiste și ai celei staliniste îi „epurează“ pe jurnaliștii judecați și se „desolidarizează“

de aceștia. În 2014, ca și în 1945, intelectualii cer instituțiilor statului condamnarea urgentă și aspră a jurnaliștilor, sunt organizate adunări publice de înfierare a jurnaliștilor care se opun puterii, se cere condamnarea acestora pentru că „manipulează”, „otrăvesc” și „intoxică publicul”. În 2014, ca și în 1945, jurnaliștii sunt dușmanii instituțiilor statului, ai „democrației” și ai „presei democratice”, iar libertatea presei și a cuvântului sunt considerate proprietatea exclusivă a propagandei.

Propaganda băsistă intră într-un maximum de efervescentă după ce Andrei Pleșu publică în cotidianul *Adevărul*, în 10 martie 2014, un editorial cu titlul *Oameni de plastilină* în care vorbește în termeni injurioși despre postul Antena 3 și jurnaliștii acestuia.

Unul dintre puținele lucruri bune ale regimului Băsescu este că a funcționat ca o hârtie de turnesol pentru o serie de personaje care, în ciuda totalei lipse de caracter, se bucurau încă, la începutul anilor 2000, de statutul de repere ale intelectualității: Andrei Pleșu, Gabriel Liiceanu, Horia-Roman Patapievici, Vladimir Tismăneanu și alții. Traian Băsescu le intuiește slăbiciunile, îi cultivă, le oferă sinecuri, îi plimbă cu avionul pe banii statului pentru a se sfătui cu ei, îi laudă public. În schimb, aceștia îl proslăvesc fără rușine, mergând cu lingușeala până acolo încât ajung să îl numească pe Traian Băsescu „un președinte pentru alte coordonate istorice”¹. După

¹ *Apel către clasa politică*, semnat de 60 de intelectuali și publicat în 7 februarie 2007, înainte de prima suspendare a președintelui Traian Băsescu. Semnatarii sunt: Sorin Alexandrescu, Vlad Alexandrescu, Dragoș Paul Aligică, Ștefan Andreescu, Vasile Astărăstoae, Adriana Babeți, Hannelore Baier, Alexandru Beldiman, Magdalena Boiangiu, Lidia Gheorghiu Bradley, Corin Braga, Alexandru Călinescu, Mircea Cărtărescu, Magda Cărneci, Ruxandra Cesereanu, Livius Ciocârlie, Eugen Ciurtin, Andrei Cornea, Aurelian Crăiuțu, Dorin Dobrințu, Vasile Docea, Sabina Fati, Iulian Frunțașu, Florin Gabrea, Tom Gallagher, Armand Goșu, Stere Gulea, Sorin Ilieșiu, Alexandru Lăzescu, Gabriel Liiceanu, Viorel Marineasa, Mircea Mihăieș, Dan C. Mihăilescu, Mihail Neamțu, Virgil Nemoianu, Vlad Niculescu, Andrei Oișteanu, Dumitru Oprea, Anca Oroveanu, Rodica

tipicul ceaușist, nu doar președintele este proslăvit, ci și aleasa sa. Un intelectual băsist vorbește despre Elena Udrea ca despre o „doamnă cu o capacitate de seducție ieșită din comun“, posesoare a unor „rotunjimi ravisante“¹. Un altul declară că trebuie să facă „eforturi monumentale“ pentru a nu cădea sub farmecele Elenei Udrea, care este „inteligentă“, „frumoasă“ și „tenace“².

Andrei Pleșu, și el un admirator al Elenei Udrea³, este un filosof, reprezentant al Școlii de la Păltiniș, mare iubitor de demnități publice. După decembrie 1989, nu a existat președinte al României în slujba căruia să nu se fi aflat. Din decembrie 2004, până în mai 2005, acesta deținea postul de consilier prezidențial al președintelui Traian Băsescu.

În editorialul din 10 martie 2014, Andrei Pleșu spune despre jurnaliștii Antenei 3 că sunt „obraznicături cu veleități inchizitoriale“, „fete-n casă“, „șefi de sală“, „lipsiți de consecvență, de logică și de principii“, „cinici“, „nesimțiți“, „disprețuitori față de telespectatori“, „băieți nervoși pendulând între scâncet umed și furie răcnită“, că „au înșelat milioane de alegători“ și că recurg la „linșaje“.

Jurnaliștii Antenei 3 îi răspund acestuia prezentând într-una dintre emisiunile postului câteva fragmente din biografia lui: scrisorile umile pe care i le adresase lui Nicolae Ceaușescu, acuzele

Palade, Șerban Papacostea, Horia-Roman Patapievici, Horațiu Pepine, Dan Perjovschi, Lucian Petrescu, Ileana Pintilie, Andrei Pippidi, Valentina Pop, Tania Radu, Victor Rebengiuc, Lavinia Stan, Dan Tapalagă, Vladimir Tismăneanu, Gelu Trașdafir, Florin Turcanu, Traian Ungureanu, Daniel Vighi, Sever Voinescu, Smaranda Vultur, Șerban Rădulescu-Zoner, Alexandru Zub.

¹ Mircea Mihăieș, *Tăcerea furtunii, România literară*, nr. 28, 2005

² Teodor Baconschi, discurs la Conferința Partidului Democrat Liberal (PDL), București, 21 noiembrie 2010

³ *Era un amic extraordinar, în avion nu încăpeai de discuțiile lui Andrei Pleșu cu frumoasa consilieră de la Cotroceni. Este un om căruia îi place orice este frumos, așa că...* Traian Băsescu despre relația dintre Andrei Pleșu și Elena Udrea într-un interviu acordat TVR 1 în 20 mai 2005.

aduse manifestațiilor din Piața Universității din 1990 și sinuoasa sa carieră politică.

Faptul că Antena 3 răspunde jignirilor lui Andrei Pleșu este folosit de propaganda băsistă ca un pretext pentru declanșarea unei ofensive totale împotriva lui Dan Voiculescu și a jurnaliștilor trustului Intact. Propagandiștii lui Traian Băsescu renunță la orice spoială democratică și se întorc la discursul stalinist al primilor ani de după cel de-al Doilea Război Mondial.

Călăi

În iunie 1945, acuzatorul public din procesul jurnaliștilor îi numea pe aceștia „călăi”: „Acești jurnaliști sunt niște odioși trădători, dușmani ai poporului, întocmai ca și călăii care au masacrat sute de mii de ființe nevinovate”¹.

În 2014, Mihai Gâdea, directorul Antenei 3, este acuzat că „este un gâde”. Adică un „călău.”² Ziariștii Antenei 3 sunt descriși ca niște „sângeroși «tăietori de capete» care s-au obișnuit cu execuțiile în lipsă”³. Referitor la emisiunea Antenei 3 dedicată lui Andrei Pleșu, Hotnews afirmă că „a fost executat domnul Andrei Pleșu. Din gura călăilor, îmbrăcați în haine curate, au curs cuvinte murdare”⁴. Despre aceeași emisiune, în *Adevărul* se spune că „hli-zeala hâdă a gâdelui profanează reculegerea proaspătului condamnat la moarte”⁵, iar în *Evenimentul zilei* că „gâdele a organizat o nouă execuție publică, a cărei victimă i-a căzut Andrei Pleșu.

¹ *Acuzatorii publici au cerut o pedeapsă dreaptă pentru ziariștii trădători, Scînteia*, 3 iunie 1945

² Mircea Marian, *Campania de linșaj a Antenelor a reînceput. Ținta: presa liberă, Evenimentul zilei*, 16 ianuarie 2014

³ Dan Tapalagă, *Ce a descoperit Antonescu la Gâdea*, Hotnews, 4 martie 2014

⁴ Vlad Mixich, *România e invadată de gândaci*, Hotnews, 13 martie 2014

⁵ Mihail Neamțu, *Gâdele nefericit. Adevărata viață a lui Andrei Pleșu (II)*, *Adevărul*, 13 martie 2014

Nu era prima dată când gădele revarsă asupra marelui om de spirit toată mizeria de care este capabil¹.

„Vipere“, „pelagră“, „gândaci“, „ciumă“, „șobolani“

În mai 1945, un editorialist al *Scînteii* îi acuza pe jurnaliștii judecați că „sunt slugi ticăloase cărora la sunetul arginților și la mirosul prăzii începeau să le șuiere limbile și să le apară colții veninoși și hâzi“². În iunie 1945, tot în *Scînteia* se cerea „ca toate aceste vipere, cari nu au făcut altceva decât să semene vrajba și ura, să ne împingă la războiu contra URSS, să fie condamnate“³.

În 2014, un ofițer al unui serviciu secret care se folosește de acoperirea de ziarist declară că „Antena 3 a ajuns o scursură a societății“ și că „această pelagră (...) s-a dedat în ultimele zile la lucruri inimaginabile pentru statutul meseriei de jurnalist“⁴. În martie 2014, un editorialist de la Hotnews compară jurnaliștii Antenei 3 cu niște gândaci care trebuie exterminați: „Când ți se suie pe pâine, pe masă, în farfurie, gândacii nu mai pot fi ignorați. Nu te mai poți preface că închizi ochii, că nu-i treaba ta, că nu te murdărești tu cu d-astea. Aprinzi lumina. Îi pocnești“⁵. Pentru un alt editorialist al Hotnews, ziariștii Antenei 3 sunt șobolani care infectează cu ciumă: „Seară de seară, noii șobolani dau din gheare pentru a satisface această nevoie de mocirlă, își dau ochii peste cap, scuipă și maculează tot în jur pentru ca nouă ciumă să se reverse și să infecteze tot în jur. Veninul trebuie cultivat și trebuie

¹ Silviu Sergiu, *Salvați-l pe Andrei Pleșu de securea gădelui*, *Evenimentul zilei*, 13 martie 2014

² Miron Constantinescu, *Viperele*, *Scînteia*, 31 mai 1945

³ *Muncitorii și funcționarii din tipografia înfierează pe ziariștii criminali de război*, *Scînteia*, 1 iunie 1945

⁴ Locotenent-colonel Robert Turcescu, B1 TV, 16 ianuarie 2014

⁵ Vlad Mixich, *România e invadată de gândaci*, Hotnews, 13 martie 2014